

Închinați-vă Creatorului!

Sabat după-amiază

Completează și memorează: „Și am văzut un alt înger, care zbura prin mijlocul cerului cu o _____ pentru ca s-o _____ locuitorilor pământului, oricărui neam, oricărei seminții, oricărei limbi și oricărui norod.” (Apocalipsa 14:6)

Unul dintre conceptele biblice în care credem, ca adventiști de ziua a șaptea, este cel al „adevărului prezent” (n.t. – expresie preluată din 2 Petru 1:12, din versiunea în limba engleză KJV; în versiunea Cornilescu, „adevărul pe care îl aveți”). El se referă la faptul că Dumnezeu îi descoperă omenirii adevărul în momentul când acesta este necesar, oferind din ce în ce mai multă lumină în decursul secolelor. Prima făgăduință a Evangheliei, cea din Geneza 3:15, i-a dezvăluit perechii căzute că speranța avea să vină prin sămânța femeii. Făgăduința dată lui Avraam, că el „va ajunge negreșit un neam mare și puternic și în el vor fi binecuvântate toate neamurile pământului” (Geneza 18:18), este o descoperire mai largă a făgăduinței Evangheliei. Venirea lui Isus, care a anunțat că „Fiul omului n-a venit să I se slujească, ci El să slujească și să-Și dea viața răscumpărare pentru mulți” (Marcu 10:45), este, desigur, o descoperire și mai importantă a adevărului Evangheliei.

Astăzi noi credem că cele trei solii îngerești din Apocalipsa 14:6-12 sunt „adevărul prezent” pentru cei care trăiesc în zilele premergătoare revenirii lui Hristos și împlinirea tuturor speranțelor creștine.

Săptămâna aceasta ne vom îndrepta atenția în mod special asupra primei solii îngeresti, fiindcă ea conține adevăruri esențiale pentru cei care vor să rămână credincioși în fața pericolelor din timpul sfârșitului.

Duminică, 20 mai

Universalitatea Evangheliei

1. Cum ne ajută următoarele pasaje să înțelegem cât de importantă este misiunea pentru existența bisericii noastre?

Apocalipsa 14:6 _____

_____

Matei 24:14; 28:19 _____

_____

Într-un sens, prima solie îngerescă echivalează cu Marea Trimitere (Matei 28:19) în contextul sfârșitului. Este „adevărul prezent”. De fapt, toate cele trei texte pun accent pe vestirea Evangheliei în toată lumea, tuturor „locuitorilor pământului, oricărui neam, oricărei seminții, oricărei limbi și oricărui norod”. Ea este universală. Toți trebuie să o audă.

2. Ce afirmație din Galateni 3:22 ne ajută să înțelegem de ce are nevoie întreaga lume să audă Evanghelia?

_____

_____

În NTLR, acest verset este tradus astfel: „Însă Scriptura spune că întreaga lume este sub păcat...” Universalitatea păcatului explică universalitatea misiunii și chemării noastre. Oamenii din întreaga lume, din orice neam, seminție, limbă și norod au făcut păcate, au călcat Legea lui Dumnezeu și au fost „închiși” toți sub păcat. Căderea lui Adam a afectat fiecare ființă umană – niciun popor și niciun

grup de oameni nu au fost imune. Toți suferim consecințele păcatului. Și, dacă nu ar fi fost oferit un remediu, am suferi consecința lui finală: moartea veșnică.

Dar remediu a fost oferit: viața, moartea, învierea și slujirea lui Isus din sanctuarul ceresc. El este unica soluție la problema păcatului. Toți trebuie să afle această veste îmbucurătoare despre ce ne-a oferit Dumnezeu prin Isus Hristos. Ea îi motivează pe adventiștii de ziua a șaptea să meargă în toată lumea și să o aducă la cunoștință tuturor celor care nu au aflat-o încă.

De ce este răspândirea Evangheliei benefică spiritual pentru cei care se implică în această lucrare? De ce este misiunea cea mai bună cale de a ne pregăti pentru venirea lui Isus?

Luni, 21 mai

Tâlharul de pe cruce și „Evanghelia veșnică”

În Apocalipsa 14:6, „Evanghelia veșnică” este vestită în toată lumea. Ea este un mesaj de speranță pentru locuitorii unei lumi care, în sine, nu oferă absolut nicio speranță.

3. Cum ilustrează relatarea din Luca 23:32-43 schimbările pe care le produce „Evanghelia veșnică” în viața păcătoșilor?

Într-un comentariu despre tâlharul de pe cruce, Ellen G. White arată că el, deși nu era un criminal împlietrit, căutase „să-și înăbușe convingerile” despre Isus și „se cufundase din ce în ce mai adânc în păcat, până când a fost arestat, judecat ca un criminal și condamnat să moară pe cruce” (*Viața lui Iisus*, ed. 2015, p. 650).

Și ce s-a întâmplat mai departe cu el? În timp ce atârna pe cruce, a început să înțeleagă cine era Isus și l-a zis: „Doamne, adu-Ți aminte de mine când vei veni în Împărăția Ta!” (Luca 23:42).

Cum i-a răspuns Isus? L-a apostrofat cumva: *Prietene, aș vrea să te ajut, dar n-ar fi trebuit să-ți înăbuși convingerile și să te cufunzi din ce în ce mai adânc în păcat?* Sau a repetat ce spusese în una dintre predicile Sale: „Dacă neprihănirea voastră nu va întrece neprihănirea cărturarilor și a fariseilor, cu niciun chip nu veți intra în Împărăția cerurilor” (Matei 5:20)? A început cumva să-i înșire toate fărădelegile pe care le săvârșise?

Nu! Și-a întors privirea către acest nelegiuit, acest tâlhar cu un caracter rău, care nu avea nimic de oferit în ce privește neprihănirea și care mai devreme îl blestemase (Matei 27:44). A văzut în el un om nou și, în esență, i-a spus: *Eu îți spun acum, îți dau acum asigurarea că păcatul tău, nelegiuirile tale, greșelile tale sunt iertate și că „vei fi cu Mine în rai”* (Luca 23:43).

Aceasta este „Evanghelia veșnică”, temelia primei solii îngeresti. Fără ea, toate celelalte învățături ale noastre despre Lege, Sabat sau starea morților își pierd valoarea. La ce ar mai fi bune dacă le-ar lipsi tocmai „miezul”?

Ce încurajare găsești în această relatare?

Marți, 22 mai

Temeți-vă de Dumnezeu și dați-I slavă!

După ce vorbește despre vestirea „Evangheliei veșnice” tuturor locuitorilor pământului, solia primului înger arată și conținutul ei. Când o proclamăm, trebuie să includem adevărurile care sunt parte a acestui mesaj pentru timpul de acum. „Adevărul prezent” pentru timpul sfârșitului include și Apocalipsa 14:7.

4. Citește Apocalipsa 14:7. Ce înseamnă să ne temem de Dumnezeu și să-i dăm slavă? Ce loc ocupă aceste concepte în Evanghelia?

Există o relație între cele două concepte. Dacă ne temem de Dumnezeu, în sensul biblic al cuvântului, Îi vom da slavă. Una trebuie să conducă la cealaltă.

5. Ce spun textele următoare că înseamnă „temerea de Dumnezeu” și care e legătura ei cu slăvirea lui Dumnezeu?

Geneza 22:12 _____

_____

Exodul 20:20 _____

_____

Iov 1:9 _____

_____

Eclesiastul 12:13 _____

Matei 5:16 _____

În versetele acestea, temerea de Dumnezeu este asociată cu ascultarea de El, iar când ascultăm de Dumnezeu, când facem ce este bine, Îl slăvim. Se afirmă des că temerea de Dumnezeu înseamnă venerație și respect, însă sensul ei este mai adânc. Îndemnul este să ne *temem* de Dumnezeu. Noi suntem decăzuți, suntem păcătoși. Suntem niște ființe care merită moartea. Cine dintre noi nu a conștientizat până acum cât rău a făcut și ce merită să primească din partea unui Dumnezeu drept și neprihănit? Aceasta este *temerea de Dumnezeu*. Este frica ce ne conduce mai întâi la cruce pentru iertare și după aceea la Dumnezeu, ca să-l cerem să ne curățească de răul din cauza căruia, dacă Isus n-ar fi murit în locul nostru, ne-am pierde sufletul (vezi Matei 10:28).

Ce experiențe ai avut până acum în legătură cu temerea de Dumnezeu? De ce este benefică din punct de vedere spiritual și cum ne ajută ea să ne raportăm la credința noastră și la cerințele lui Dumnezeu?

În prima solie îngerească, temerea de Dumnezeu și slăvirea Lui sunt asociate cu judecata (Apocalipsa 14:7). Iar Biblia arată clar că Dumnezeu este un Dumnezeu al dreptății și al judecării. Într-o zi, El va face dreptatea și judecata atât de necesare în lumea noastră. De aceea trebuie să se teamă oamenii de El. Și de aceea include Evanghelia veșnică realitatea judecării. Ce relație există între acestea două? Evanghelia înseamnă „vestea bună” că noi, oamenii, deși suntem cu toții păcătoși și am încălcat Legea lui Dumnezeu, la fel ca tâlharul de pe cruce, nu vom fi pedepsiți în ziua judecării, ci vom scăpa de condamnare.

6. Citește textele următoare și întreabă-te: Aș reuși să stau înaintea lui Dumnezeu doar pe baza meritelor mele?

Matei 12:36 _____

Eclesiastul 12:14 _____

Romani 2:6 _____

1 Corinteni 4:5 _____

Dumnezeul care știe câte fire de păr avem în cap va judeca lumea. Însă aceasta este o veste bună, nu una rea. Vine judecata, dar nu este nicio condamnare pentru urmașii credincioși ai lui Isus, pentru cei spălați, sfințiți și îndreptățiți în Numele Lui (1 Corinteni 6:11), fiindcă El este neprihănirea lor, iar neprihănirea Sa îi trece cu bine de judecată.

„Omul nu poate să răspundă singur la aceste acuzații. El stă înaintea lui Dumnezeu cu hainele murdare de păcat, mărturisindu-și vinovăția. Dar Isus, Avocatul nostru, prezintă o apărare eficientă în favoarea tuturor celor care, prin pocăință și prin credință, l-au încredințat Lui paza sufletului lor. El pledează pentru cauza lor și îl învinge pe acuzatorul lor prin argumentele puternice ale Golgotei. Asculta-

rea Sa desăvârșită de Legea lui Dumnezeu, chiar până la moartea pe cruce, l-a dat toată puterea în cer și pe pământ și El cere de la Tatăl Său milă și împăcare pentru omul vinovat.” (Ellen G. White, *Mărturii*, vol. 5, ed. 2016, p. 401)

Ce ne spune realitatea judecării despre nevoia noastră de iertare? Cum te poți deprinde să le arăți celor care îți greșesc harul și iertarea pe care ți le oferă Dumnezeu prin Isus?

Joi, 24 mai

Închinați-vă Celui ce a făcut cerul și pământul!

7. Care sunt temele principale ale primei solii îngeresti și ce legătură există între ele?

Apocalipsa 14:6,7 _____

Împreună cu Evanghelia, cu chemarea de a da mărturie lumii și cu chemarea la temerea de Dumnezeu și la slăvirea Lui vine chemarea la închinarea pe care o merită El în calitate de Creator. Și, în definitiv, ce valoare ar avea toate celelalte aspecte ale „adevărului prezent” – Evanghelia veșnică, chemarea la mărturie, judecata – dacă Dumnezeu nu ar fi Creatorul nostru? Adevăurile acestea și toate celelalte derivă din adevărul fundamental că Domnul a făcut tot ce există. Când ne închinăm Lui, ne întoarcem la lucrurile de bază. Ne întoarcem la ceea ce înseamnă în esență să fim oameni, să fim în viață și, spre deosebire de toate celelalte ființe de pe pământ, să fim creați după chipul lui Dumnezeu. Când ne închinăm Creatorului, recunoaștem că existența noastră și viitorul nostru depind de El. De aceea contează atât de mult respectarea Sabatului zilei a șaptea, care este un mod special de a recunoaște că El ne-a creat și prin care ne închinăm Lui. În concluzie, chemarea de a ne închina Creatorului primește aici o importanță egală cu Evanghelia și cu judecata.

Închinați-vă Creatorului!

115

8. De ce trebuie să ne închinăm Creatorului?

Apocalipsa 14:8-11

În cadrul evenimentelor finale, se vor face presiuni asupra tuturor locuitorilor pământului ca să se închine fiarei și icoanei ei și nu Creatorului. Dacă luăm aminte la avertizarea înfricoșătoare legată de soarta celor care se închină fiarei și icoanei ei, înțelegem mai bine de ce se pune atâta accent pe închinarea înaintea Creatorului, singurul vrednic de închinare. În criza finală, adevărul acesta va deveni decisiv.

la-ți timp să meditezi la minunile întâlnite în lumea creată. Ce ne învață ele despre Creator și despre motivele pentru care doar Lui i se cuvine închinarea?

Vineri, 25 mai

Un gând de încheiere

Cercetătorii Bibliei au remarcat de mult timp relația dintre apelul din Apocalipsa 14:7, „închinați-vă Celui ce a făcut cerul și pământul, marea și izvoarele apelor”, și porunca a patra din Exodul 20:11, unde Sabatul arată înapoi spre faptul că „în șase zile a făcut Domnul cerurile, pământul și marea și tot ce este în ele”. Formularea este similară, singura diferență fiind expresia „izvoarele apelor” din finalul textului din Apocalipsa.

Scriitorul John Baldwin notează: „Presupunând intenționalitatea divină din spatele expresiei «izvoarele apelor», de ce îl inspiră Isus pe mesager să modifice enumerarea paralelă a lucrurilor menționate în Exodul 20:11? De ce menționează îngerul «izvoarele apelor» și nu altă categorie de lucruri create, precum pomii, păsările, peștii sau munții?

(...) Poate că Dumnezeu dorește ca posibila aluzie la potop prin cuvintele «izvoarele apelor» să sublinieze adevărul că El este

Într-adevăr un Dumnezeu al judecății, în aceeași măsură în care este un Dumnezeu al credincioșiei și al îndurării veșnice (ambele calități fiind evidențiate în relatarea din Geneza despre potop). Dacă este așa, atunci implicația personală și spirituală a aluziei la potop reieșită din expresia «izvoarele apelor» ar putea fi aceea de a-l încuraja pe cititor să ia în serios venirea apropiată a unui nou proces de judecată divină individuală în timpul sfârșitului, anunțată aici de primul mesager din Apocalipsa 14.” (John Baldwin, ed., *Creation, Catastrophe, and Calvary; Why a Global Flood Is Vital to the Doctrine of Atonement*, 2000, p. 27)

BIBLIA ȘI CARTEA ISTORIA MÂNTUIRII – STUDIU LA RÂND

Biblia: Faptele apostolilor 17–23

1. Prin ce anume le-a dat Dumnezeu „o dovadă netăgăduită” tuturor oamenilor?

---
2. Cum s-a terminat ultima întâlnire a lui Pavel cu prezbiterii bisericii din Grecia?

---
3. Din ce situație înțelegem că cetățenia romană era foarte importantă?

---
4. Cum i-a venit în ajutor lui Pavel nepotul său?

Istoria mântuirii, cap. 13

5. Când și cum l-a visat Esau pe Iacov?

Obiective

- La nivelul cunoștințelor:** Membrii grupei să analizeze solia primului înger și să înțeleagă de ce este ea „adevăr prezent” pentru timpul sfârșitului.
- La nivelul sentimentelor:** Să-și înnoiască temerea de Dumnezeu, pentru a manifesta o mai intensă și mai profundă adorare și venerație față de El.
- La nivel practic:** Să proclame această solie în lume și să se închine Dumnezeului Creator și Judecător.

SCHIȚA STUDIULUI

I. Cunoștințe: Adevărul prezent din solia primului înger

- A. Care este adevărul prezent din solia primului înger?
- B. Din ce motive este solia primului înger „adevărul prezent” din timpul sfârșitului?

II. Sentimente: Temerea de Dumnezeu

- A. Ce înseamnă să ne temem de Dumnezeu? De ce ar trebui să ne temem de El?
- B. Ce sentimente avem la gândul că Dumnezeu este Creatorul și Judecătorul nostru?

III. Practic: Proclamarea soliei

- A. Cum ar trebui să vestim solia despre judecată?
- B. Cum ar trebui să vestim solia despre crearea lumii?

Rezumat: Solia primului înger este relevantă și universală fiindcă privește soarta întregii lumi.

PAȘII ÎNVĂȚĂRII

1. MOTIVARE

Pasajul central: Apocalipsa 14:7; Daniel 7:9-11,26.

Ideea de bază: Dacă închinarea este inima vieții spirituale, atunci ar trebui ca ea să ne îmbogățească viața spirituală zilnic – rugăciunile, studiul Scripturii și viața de biserică.

Solia primului înger ne cheamă să ne temem de Dumnezeu. O componentă a temerii de Dumnezeu este conștiința permanentă a prezen-

ței Sale. Subliniază ideea că această conștientizare a prezenței Sale ar trebui să ne influențeze viața zilnică, în orice moment și în orice loc.

De discutat: Cum se aplică solia despre judecată la istoria omenirii?

2. APROFUNDAREA STUDIULUI

Solia primului înger este compusă din două apeluri, fiecare fiind urmat de o explicație. Primul apel este să ne temem de Dumnezeu și să-I dăm slavă (Apocalipsa 14:7) pentru că a venit judecata Lui. Al doilea apel este să ne închinăm lui Dumnezeu pentru că El a creat lumea. Descoperiți motivele acestei referiri la judecată și la crearea lumii. Ce lecții derivă din aceste două noțiuni, în contextul în care apare pasajul? Studiați și relevanța lor pentru viața noastră zilnică. Faceți legătura între solia primului înger și capitoulul 7 din Daniel. Ce semnifică asocierea judecării cu crearea lumii?

Comentariu biblic

I. Solia despre judecată

(Revedeți împreună, în grupă, Apocalipsa 14:7.)

Chemarea de a ne teme de Dumnezeu și chemarea de a-I da slavă transmit același mesaj: să luăm seama la avertizările Lui. Conceptul biblic al „temerii de Dumnezeu” nu are nicio legătură cu sentimentele superstițioase sau cu ideea absurdă că ar trebui să-I slujim Domnului din frică. Expresia „frica de Domnul” apare în cărțile de înțelepciune pentru a-l încuraja pe ucenic să conștientizeze prezența Domnului pretutindeni (Proverbele 3:7). Este ideea că nu putem ascunde absolut nimic de El, fiindcă El vede totul. De altfel, cele două verbe, „a vedea” și „a se teme” se pare că provin din aceeași rădăcină (*yra/raah*). Ele apar împreună: „Iată, ochiul Domnului privește peste cei ce se tem de El” (Psalmii 33:18). Dumnezeu este apt să judece tocmai pentru că vede totul, chiar și lucrurile ascunse: „Teme-te de Dumnezeu... Căci Dumnezeu va aduce orice faptă la judecată, și judecata aceasta se va face cu privire la tot ce este ascuns, fie bine, fie rău” (Eclesiastul 12:13,14).

Motivația apelului este venirea zilei judecării. Însă primul înger nu anunță doar un eveniment, „ceasul judecării”, ci face și o chemare la neprihănire. Mai jos, în același pasaj, textul amintește despre „sfinții” care sunt caracterizați de ascultarea de poruncile lui Dumnezeu (Apocalipsa 14:12; compară cu Eclesiastul 12:13).

De discutat: Cum percepem, fiecare, judecata?

II. Solia despre crearea lumii

(*Revedeți împreună, în grupă, Apocalipsa 4:11; Psalmii 95:6,7 și 100:3.*)

Conform Bibliei, motivul pentru care ne închinăm lui Dumnezeu este faptul că El a creat lumea. Motivul acesta este invocat în cartea lui Neemia: „Tu, Doamne, numai Tu ai făcut cerurile, cerurile cerurilor și toată oștirea lor... Oștirea cerurilor se închină înaintea Ta” (Neemia 9:6). Și este invocat în Apocalipsa. El este menționat în cadrul închinării celor douăzeci și patru de bătrâni în cer: „Vrednic ești, Doamne și Dumnezeul nostru, să primești slava, cinstea și puterea, căci Tu ai făcut toate lucrurile și prin voia Ta stau în ființă și au fost făcute!” (Apocalipsa 4:11). Nu este o întâmplare că Psalmii – care reflectă viața spirituală a israeliților și exprimă sentimentele pe care le aveau în ocaziile de închinare – plasează creațiunea în centrul închinării. Verbul ebraic pentru „a se închina” (*hishtakhaweh*), care apare de 25 de ori în Psalmi, apare întotdeauna în contextul închinării. Pentru psalmist, doar Dumnezeu poate primi închinare, pentru că „El ne-a făcut, ai Lui suntem” (Psalmii 100:3).

Prima închinare consemnată în Biblie vine ca răspuns direct la actul divin al creațiunii. Închinarea a fost primul gest făcut de oameni și a fost primul răspuns al lor față de Creator (Geneza 2:3). De aceea, solia primului înger face aluzie la porunca despre Sabat, preluând exact formularea poruncii (Exodul 20:8-11). Oamenii ar trebui să-și aducă aminte de la un Sabat la altul că motivația fundamentală a închinării este faptul că Dumnezeu a creat lumea. Cum notează Ellen G. White: „Importanța Sabatului, ca monument comemorativ al creației, constă în faptul că el amintește mereu adevăratul motiv pentru care închinarea I se cuvine lui Dumnezeu” (*Tragedia veacurilor*, ed. 2011, p. 360).

De discutat: De ce este legată închinarea de actul de creare a lumii? Din moment ce închinarea este modul în care ne exprimăm credința că Dumnezeu a creat lumea, ce efect ar trebui să aibă acest gând asupra modului nostru de închinare? Din ce puncte de vedere este Sabatul zilei a șaptea o recunoaștere a faptului că lumea a fost creată? Ce efect are asupra Sabatului relația dintre Sabat și închinare?

III. Solia despre judecată și despre crearea lumii

(*Revedeți împreună, în grupă, Eclesiastul 11:1,6; 12:13,14 și Apocalipsa 14:6-13.*)

Asocierea dintre judecată și crearea lumii face aluzie la Ziua Ispășirii, singura sărbătoare care corelează cele două evenimente și care ne trimite la Daniel 7. Pentru israeliți, Ziua Ispășirii era simbolul curățirii lumii, al re-creării ei. În pasajul din Leviticul 16, textul-cheie despre Ziua Ispășirii, expresia „toate fărădelegile/păcatele” apare ca laitmotiv, ca temă dominantă, care se repetă (Leviticul 16:21,22,30 etc.). Ziua Ispășirii era ocazia de iertare a păcatelor pentru întregul Israel. Era singura ocazie de curățire completă a tuturor israeliților și a întregului spațiu al sanctuarului (Leviticul 16:17,33,34).

Pentru a indica Ziua finală a Ispășirii, Daniel folosește expresia „seri și dimineți” (Daniel 8:14). Această expresie „tehnică” mai apare doar în raportul despre crearea lumii (Geneza 1:5,8,13,19,23,31). Dar pasajul nostru nu face aluzie doar la crearea lumii. Menționarea neașteptată a izvoarelor apelor, care modifică enumerarea obișnuită a celor trei elemente tradiționale ale creației (cerurile, pământul, marea) are o semnificație specială. Izvoarele apelor arată către Noul Ierusalim, locul unde Își va conduce Mielul poporul (Apocalipsa 7:17; 22:17). Și cartea lui Ezechiel vorbește despre apele aducătoare de viață care ies din Sfântul Locaș (Ezechiel 47:1-12).

Un alt aspect interesant este paralela dintre textul apocaliptic care consemnează soliile celor trei îngeri din cartea Apocalipsa și textul apocaliptic din Daniel 7. Iar contextele în care apar sunt similare. Mai exact, pasajul cu soliile celor trei îngeri este situat în structura viziunii în același loc ca și judecata din Daniel, după pasajul despre fiarele de pe pământ (Apocalipsa 13:2-18; compară cu Daniel 7:1-8) și înainte de scena venirii Fiului omului (Daniel 7:13,14; Apocalipsa 14:14). Plasarea aceasta arată că proclamarea pe pământ a soliilor celor trei îngeri se desfășoară în paralel cu Ziua Ispășirii din cer.

De discutat

1. Ce lecții putem desprinde din faptul că proclamarea pe pământ a soliilor celor trei îngeri se desfășoară în paralel cu Ziua Ispășirii din cer?
2. Ce semnificație are faptul că timpul sfârșitului este o Zi a Ispășirii?
3. De ce adaugă Ioan expresia neașteptată „izvoarele apelor”?

3. APLICAȚIA

Nu este o sarcină ușoară să demonstrăm că trăim în timpul Zilei Ispășirii. Prezintă caracteristicile Zilei Ispășirii. Subliniază bogăția de semnificații a acestui adevăr. Pune accent pe aspectul practic al acestui mesaj. Studiază Daniel 12:12 cu membrii grupei și discutați despre partea luminoasă a mesajului despre Ziua Ispășirii.

Întrebări

1. Ce valoare practică are Ziua Ispășirii pentru viața zilnică a creștinului?

2. Dacă trăim în Ziua Ispășirii, înseamnă că este necesar să ducem o viață ascetică, de privațiuni?

4. ACTIVITATE

Doctrina despre sanctuar și doctrina despre Ziua Ispășirii sunt două dintre cele mai dificile și mai abstracte convingeri ale noastre. Este bine să știi că mulți tineri și mulți pastori le evită. Nu le prezenta dogmatic. Găsește metode de a le prezenta într-un mod captivant și neobișnuit.

Sugestie

1. Adu la grupă o imagine sau o machetă a sanctuarului (dacă este posibil, realizează aceasta împreună cu câțiva membri ai grupei).

2. Organizează o deplasare la o sinagogă de Ziua Ispășirii (dacă poți obține aprobările necesare). După vizită discutați despre aspectele interesante ale serviciului religios. O altă posibilitate ar fi să inviți un membru al unei comunități evreiești să povestească grupei despre serviciile religioase din Ziua Ispășirii și semnificația lor.